

عنوان مقاله:

ایجاد محدودیت توسعه و ساخت وساز در عرصه های با شرایط ناپایدار و پرخطر طبیعی

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهنام کامگار - کارشناسی ارشد رشته مدیریت شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد صفاشهر، کارشناس و مسئول تاسیسات شهرداری شیراز.

خلیل نوح پیشه - کارشناسی ارشد رشته مهندسی برق - سیستم های قدرت موسسه آموزش عالی پاسارگاد شیراز، کارشناس تاسیسات شهرداری شیراز.

خلاصه مقاله:

هدف مقاله حاضر بررسی ایجاد محدودیت توسعه و ساخت وساز در عرصه های با شرایط ناپایدار و پرخطر طبیعی می باشد، به منظور بررسی این هدف از روش توصیفی-تحلیلی استفاده شده است، ایران کشوری حادثه خیز و درعین حال در حال توسعه به شمار می رود. توسعه یک کشور با مخاطرات و سوانح آن ارتباط پیچیده های دارد و پیامدهای ناشی از مخاطرات طبیعی و انسانساخت می تواند بر رشد و توسعه اقتصادی و اجتماعی جامعه تاثیر سوء داشته و آن را دچار اختلال کند. لذا مدیریت بحران در حوزه های پیشگیری، آمادگی و بازسازی می تواند در اصلاح و تسریع برنامه های توسعه و استفاده بهینه از منابع تاثیرگذار باشد. مدیریت بحران به خصوص در کشورهای در حال توسعه غالبا در راستای جبران خسارت بعد از وقوع حوادث غیرمترقبه صورت می گیرد. درحالی که سرمایه گذاری و توجه به امر پیشگیری از وقوع بحران و آمادگی مقابله با آن، کاهش خسارات و هزینه های بازسازی در مناطق آسیب دیده را در پی خواهد داشت. در مورد برخی مخاطرات طبیعی غیرقابل پیشگیری همچون زلزله و طوفان، تنها به کمک روشهای صحیح مدیریت بحران می توان از خسارات ناشی از آنها کاست. به طورکلی توجه ویژه به اقدامات پیشگیرانه و آمادگی مقابله با بحران به جهت کاهش حجم خسارات جانی و مالی وارده و درنتیجه کاهش هزینه های بازسازی بسیار حائز اهمیت است. بنابراین نتایج بیانگر این است که یکی از روش های مدیریت بحران ایجاد موانع و محدودیت توسعه و ساخت وساز در عرصه های با شرایط ناپایدار و پرخطر طبیعی می باشد.

کلمات کلیدی:

محدودیت، توسعه، ساخت وساز، محدودیت ساخت و ساز، شرایط ناپایدار، شرایط پرخطر طبیعی، شهرداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1839459>

